

Na prázdniny si nezapomeň vzít: zenovou konvičku—cukr do kávy—dobře zajištěnou dětskou hračku—klíč od království—tichého společníka—kvalitní fotoaparát pro účast v soutěži [více str. 17]—negativní fotku negativního obtisku lžice. A princeznu k tomu.

**Vyhlašujeme soutěž o nejlepší
prázdninovou fotku.**

Více na str. 11

Na tomto čísle se podíleli

REDAKTOŘI: Kryštof Josefus, Štěpán Laichter,
Kristina Brhlová, Markéta Pokorná, Alžběta
Pomahačová, Michal Šubrt, Kuba Spousta,
Jana Havelková, Tereza Husáková, Anežka
Studničková, Ela Doležalová, Jan Kabelka

PŘEBAL: Matyáš Bartoň, Šimon Trlifaj
KOREKTURY: Michaela Ulrychová, Jan Kabelka,
Dana Pokorná, Eliška Bartoňová
ŠÉFREDAKTOR: Šimon Trlifaj

Kágéčko je benefiční časopis Křesťanského gymnázia, jeho zakoupením podporujete naši školu. V ruce držíte jeho 6. číslo pro rok 2010.

K sazbě bylo použita rodina písma Lido STF [zdarma ke stažení na www.stormtype.com], doplňkově písma Century Schoolbook a Teuton. Na obálce je pak užito písmo Titillium Title, které je zdarma ke stažení na <http://bit.ly/cENHCF>.

E-mail: redakce.kg@seznam.cz, stránky s archivem: <http://bit.ly/aG6g10>.

Děkujeme škole za tisk.

Číslo, které držíte v ruce, se ohlíží za uplynulým školním rokem a vyhlíží k začínajícím prázdninám. Pojdme se v úvodu ohlédnout i za Kágéčkem v poslední době a nahlédnout dopředu – za prázdninový horizont.

Od chvíle, kdy se mi dostalo možnosti Kágéčko spoluvytvářet, jsme byli postupně vystaveni množství otázek: Jak má takový časopis vypadat? Má být více o škole, nebo o tom, co se děje jinde? Mají do něj psát studenti, nebo i učitelé? Není příliš intelektuální? Jak do něj více zapojit čtenáře? Kolik lidí ho opravdu čte? Má vůbec smysl ho vydávat? Jak často má vycházet? v jakém rozsahu? Kde je hranice mezi zábavou a provokací? A mnoho dalších...

Podoba Kágéčka, kterou jste poslední měsíce mohli držet v ruce, byla určitou formou odpovědí na tyto otázky. Byla – i když místy nejistou – odpovědí redakce pod mým vedením a snažili jsme se odpovídat podle toho, co umíme. Přes lehké počáteční zmatení jsme postupně s ohledem na učitele zrušili velmi populární hlášky, Kágéčku vtiskli novou grafickou podobu, začali psát o knihách a výstavách, dělat obsáhlejší rozhovory, ustálili některé rubriky a vytvořili nové, snažili se více psát o škole a o tom, co se v ní děje, vyhlásili nepřilíživě úspěšnou soutěž na obálku. Ne všechno se samozřejmě dařilo tak, jak jsme si představovali, ale nakonec myslím, že jsme Kágéčko někam posunuli a nakonec posunuli i sebe, vyzkoušeli si, jaké je pravidelně psát do časopisu, dodržovat [a nedodržovat] uzávěrky, komunikovat s učiteli na trochu jiné úrovni, žonglovat s pořadím a počtem vět a slov. Věřte nebo ne, je to dost zábavné.

Proč to píšete? Moje třída bude příští rok maturovat a za rok už tu nejspíš nebudeme. v září se proto vedení Kágéčka chopí redaktoři ze sexty a to je příležitost pro každého z vás. Co byste rádi na Kágéčku změnili? Co mu chybí a co je na něm třeba nechat? Chcete si vyzkoušet, jaké je ho psát? Doporučuji si to o prázdninách rozmyslet a pak v září, až se bude zas Kágéčko rozjíždět, se jednoduše ozvěte – a určitě nebudete přehlédnuti.

Vážení studenti, učitelé, čtenáři,
přeji inspirativní čtení a osvěžující prázdniny!

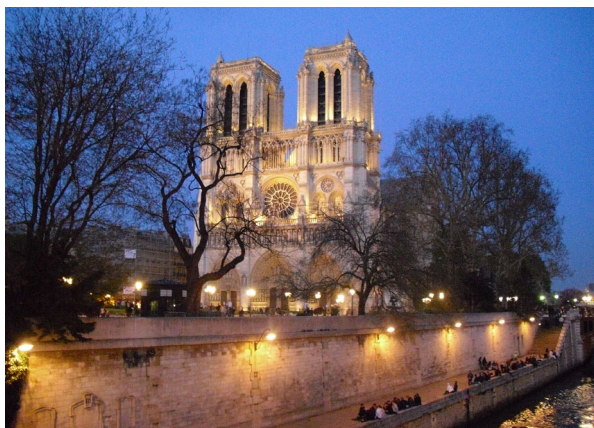
Výměnný pobyt ve Francii

16.–26. 4. nás vyjela skupinka z kvinty, sexty a II. ročníku na výměnný pobyt do Francie. Jaké to bylo?

Před půlnocí jsme vyjžděli z autobusuvého nádraží Florenc směrem do Paříže. Po třináctihodinové, trochu vyčerpávající cestě, jsme konečně dojeli do Paříže. Věci jsme si dali do BVJ, což je něco jako hostel, a pak jsme vyrazili na prohlíd-

v oknech, barevný umělohmotný deko-
race na stěnách a mastný jídla, který
leží člověku v žaludku ještě druhý den.
Ale byla jsem velmi překvapená – tahle
restaurace byla moc příjemná. Najedli
jsme se dosyta, levně a chutně.

*„Cestou zpátky jsme šli pěšky
romantickou večerní Paříží“*

Archiv autorů

ku města. Naše ubytovna byla přímo v centru, pár kroků od Louvru. v Paříži jsme zůstali celý víkend. První den jsme neměli žádný konkrétní program, každý šel, kam chtěl. Večer jsme se sešli v čínské restauraci Le petit Hong Kong v Latinské čtvrti. Nejdřív jsem si říkala: „Proč nás Arcia chce brát do čínské restaurace, když jsme v Paříži?“ Trochu jsem se bála, že to bude taková divná čínská restaurace, jaké jsou většinou v Praze – umaštěný bílý záclonky

Cestou zpátky jsme šli pěšky romantickou večerní Paříží – viz první fotografie. v neděli ráno jsme se byli podívat na mši v Notre Dame. Navštívili jsme také Eiffelovku. v Paříži bylo na naše poměry tou dobou velmi teplo, takže bylo příjemné se procházet podél Seiny, kde foukal svěží větřík. Nábřeží lemovaly malé stánky, kde se daly koupit pohledy a knížky.

V pondělí ráno jsme přijeli do Angoulême. Přivítali nás v Technickém

lyceu Charlese Coulomba [www.lyc-charlescoulomb.ac-poitiers.fr]. Dali jsme si s francouzskými studenty oběd v jejich školní kantýně. Po chutném obědě jsme se dozvěděli, že nás čeká prohlídka školy. Překvapilo mě, jak je škola rozsáhlá. Od jídelny jsme přešli přes most spojující jednotlivé části budovy až do velké haly plné různých přístrojů. Nikdy předtím jsem jich neviděla tolik pohromadě :-). U některých nám pro-

škola působila dobrým a velice profesionálním dojmem.

Každý jsme měli svoji vlastní hostitelskou rodinu. Téma naší výměny byly česko-francouzské vztahy v historii. Za úkol jsme měli vyrobit panely s historickými mapami. Výsledkem naší práce byly interaktivní mapy, u kterých se Francouzi podíleli na technické části. Odpoledne i další den jsme tedy strávili prací na projektu.

Archiv autorů

„Viděli jsme pařížskou moderní čtvrť na předměstí La Défense proslulou svými vysokými budovami ze skla a oceli.“

fesoři popsali jejich funkce a vysvětlili, k čemu se používají. Postupně jsme se podívali do všech částí školy. Zaujala mě budova aplikovaného umění a designu, ve které právě probíhala výuka uměleckých předmětů od typografie až po volné umění. Líbí se mi, jak škola poskytuje studentům možnost kreativně propojovat umění a techniku. Součástí školy je také internát, hřiště a společenská místnost, ve které mohou studenti trávit svůj volný čas. Celkově na mě

Byli jsme se také podívat v muzeu komiksů [<http://www.citebd.org/>], které je jedno z mála v Evropě. Udělali jsme si výlet na ostrov d'Oléron, kde jsme měli piknik na pláži a mohli jsme ochutnat čerstvé ústřice z místního obchůdku.

Poslední den jsme se byli podívat v nedalekém městečku Cognac, podle kterého je nazván i stejnojmenný nápoj – koňak. Navštívili jsme „Maison Camus“, poslední rodinný podnik, kde

se vyrábí koňak této značky. Na závěr byla pro každého připravena malá degustace. v Cognacu jsme se také zastavili na hřbitově uctít památku českých vojáků padlých na francouzské frontě během 1. světové války.

V sobotu ráno jsme se rozloučili se svými rodinami a přes Paříž jsme pokračovali do Versailles, kde jsme strávili poslední dva dny svého pobytu. Jelikož nám jel zpáteční autobus zase z Paříže, tak nám vyšlo ještě jedno volné dopoledne na prohlídku města. Viděli jsme pařížskou moderní čtvrť na předměstí La Défense [druhá fotka] proslulou svými vysokými budovami ze skla a oceli.

Do Prahy jsme jeli opět přes noc, takže jsme přijeli poněkud unavení, ale zároveň spokojení a plní nových nezapomenutelných zážitků. Cesta autobusem byla sice únavná, ale měli jsme štěstí – kdybychom letěli letadlem, oblak prachu z islandské sopky by nám výlet zkazil!

Čtěla bych také za všechny poděkovat panu Arciovi a panu Očenáškovi za to, že pro nás zorganizovali tento výměnný pobyt.

Další podrobnosti o našem výměnném pobytu můžete vidět zde: <http://kgenfrance2010.canalblog.com/>

Anežka Studničková, septima

Hudební a divadelní festival Mezi ploty

Jistě jste všichni zaregistrovali, že se v Praze konal již 19. ročník festivalu Mezi ploty. Všechny, co jej navštívili, potěšilo krásné počasí, ale hlavně program, který byl vskutku velmi rozmanitý a každý si v něm našel to svoje. Já osobně jsem navštívil festival oba dny a hned první, co mě udeřilo do očí, byla obrovská fronta u vstupu. Ta byla druhý den ještě větší, což si myslím, že byla velká – ale pro mě jediná – chybička pořadatelů. v areálu si človíček mohl vybrat mezi čtyřmi hudebními stagemi, ve kterých si každý poslechl svůj oblíbený žánr.

Dále zde bylo spousta stánků s nejrůznějšími výrobky a také divadelní vystoupení, které jsem však neviděl ani jedno [šel jsem tam hlavně kvůli hudbě]. První den festivalu mě „do kolen“ dostal Tomáš Klus, který byl opravdu vynikající. Při druhé návštěvě mě ve dvouhodinové frontě málem sklátil úpal, ale nakonec vše dobře dopadlo a já si mohl užívat celé odpoledne skvělé hudby, v čele se Žlutým psem, Vypsanou fixou a jinými borci. Z festivalu jsem odjížděl příjemně unavený, nabitý zážitky a do června osmahnut.

Tomáš Bureš, septima

*Ještě nevíte, co si o prázdninách přečíst?
Přinášíme několik redakčních tipů na knihy,
které myslíme, že za přečtení stojí.*

Saturnin

Knížka plná bláznivého, leč inteligentního humoru o sluhovi Saturninovi, jenž vás nenechá v klidu.

Náš hlavní hrdina si najme trhlého sluhu Saturnina. Jeho fádni život se najednou obrátí vzhůru nohama. Saturnin se postará, aby jeho pán neměl klid. Nenápadně ho dostrkává do ošemetných situací, ze kterých vždy vyvázne jako hrdina. Celou situaci završí společné stěhování na loď. Tam je naneštěstí navštíví teta Kateřina, která je už dost nesnesitelná, a když k tomu člověk přidá, že ze sebe chrlí jedno přísloví za druhým, tato původně nevinná návštěva se zvrhne v dosti ošemetnou situaci. Ovšem po zákroku vševědoucího Saturnina Kateřina loď ihned opouští.

Po krátkém čase plném dalších ztřeštěností přichází dovolená našeho vypravěče u dědečka. Dalšími návštěvníky je doktor Vlach, jehož sarkastický humor má na svědomí velkou částí nekončících záchvatů smíchu, které člověka během čtení popadnou. A opět naneštěstí přijíždí teta Kateřina se svým synem. Dalším, o dost příjemnějším hostem, je krásná slečna Barbora, kterou náš vypravěč tajně miluje. A protože je mezi přítomnými Saturnin, tak zábava samozřejmě nechybí. Čtenář se sám podiví, kolik legrace může být, když vypadne elektrický proud nebo povodně strhnou most. Dál už víc nepovím, protože tuhle knížku si jednoduše musíte přečíst.

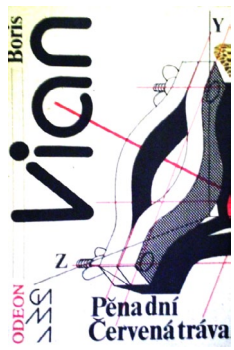

Saturnin

Zdeněk Jirotka, nakladatelství
Šulc-Švarc, 2009, 224 stran

Pěna dní

Pěna dní, Červená tráva

Boris Vian, nakladatelství Odeon,
1963, 216 stran

Boris Vian

Boris Vian vystudoval filozofii, matematiku a techniku v Paříži. v rodině a na střední škole se mu dostalo důkladného literárního a kulturního vzdělání. Kromě jeho hlavní domény – literatury – se věnoval překladatelství, byl inženýrem, hrál profesionálně na trubku, napsal čtyři opery, maloval, hrál a režíroval filmy. Zemřel roku 1959 ve věku 39 let.

Knihy Borise Viana jsou označovány za absurdní romány. Absurdní nejsou dějem, ale světem, který čtenáři předkládá, a jeho pravidly. Nakolik je ale takový svět absurdnější a nevyzpytatelnější než ten, ve kterém žijeme? I v románu Pěna dní se za absurdními, fantaskními a místy morbidními obrazy odehrává příběh docela obyčejný a reálný, absurdnost v něm slouží jako kritická metafora reality a bezútěšnosti doby druhé světové války, během níž kniha vznikla. Především je však jeho styl psaní neobvykle zábavný, a i když podle mé zkušenosti ne všechny Vianův humor osloví, ty, které ano, zpravidla oslovuje velmi silně.

Šimon Trlifaj, septima

Nikdykde

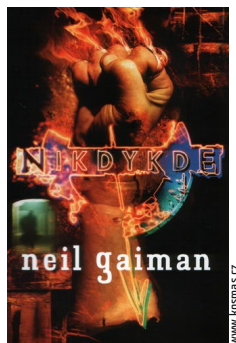
Neil Gaiman je anglický novinář, spisovatel a scenárista. Specializuje se hlavně na urban fantasy, což je fantasy na pozadí skutečného světa. Některé jeho knihy byly také zfilmovány, například Hvězdný prach nebo Koralína.

Nikdykde je podle mě jeho nejpovedenější román. Odehrává se v dnešním Londýně, ale podivně pokriveném a pokrouceném. Existují v něm dva světy – Nadlondýn, to je ten, který známe, a Podlondýn, který je umístěn v londýnské kanalizaci a metru. Lidé z Podlondýna se mohou pohybovat i v normálním světě, například na střechách nebo v luxusním nákupním centru, ale obyčejní lidé je naprosto ignorují nebo na ně okamžitě zapomenou. Do Podlondýna se dá dostat překročením prahu míst, na kterých se civilizovaní lidé obvykle pohybují. Když se toto stane, přestanou pro Nadlondýn existovat a začnou být součástí tajemného Podlondýna.

Hrdinou knihy je mladý úředník, který se shodou náhod do tohoto světa dostane. v Podlondýně jsou i obyčejné věci jako most, metro nebo mlha nevyzpytatelné a člověku většinou nebezpečné. Setká se tam s místními obyvateli, jak přátelskými, tak nepřátelskými, a po čase si získá elitní postavení. Když se mu naskytne možnost vrátit se zpět do normálního světa, musí si vybrat mezi ním a nebezpečnějším, ale zajímavějším Nikdykde.

Knihy je velmi slušně napsaná i přeložená a obsahuje přiložené podklady, jako je mapa londýnského metra nebo druhý prolog.

Pokud si chcete trochu zapřemýšlet, trochu se bát i pobavit, je stvořená přímo pro vás.

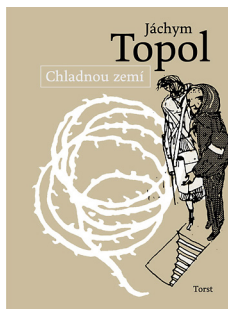

Nikdykde

Neil Gaiman, nakladatelství
Polaris, 2008, 304 stran

Chladnou zemí

Chladnou zemí

Jáchym Topol, nakladatelství Torst,
2009, 142 stran

Rozhodl jsem se představit vám zatím nejnovější knihu tohoto známého českého spisovatele. Možná, že se už názvem nehodí jako četba na [snad] prosluněné prázdniny, ale její děj a strhující styl autorova vyprávění vás pohltí tak, že počasí už nebude důležité. Nadneseně řečeno to je příběh konfrontace minulosti a současnosti – a o dopadech minulosti na současnost. v případě této knihy se minulost do současnosti promítá odkrýváním válečných hrůz v Terezíně, ale i v horších vyhlazovacích táborech na Ukrajině.

Mladý muž vyprávějící svůj příběh [stále nemám jasno, zdali se dá nazvat hrdinou, či jestli to spíš není antihrdina] nás provede terezínským poválečným životem, popíše léta strávená ve vězení a hlavně léta po propuštění – najednou se ocitá v porevolučním Československu, a teprve v tuto chvíli může být zahájen mediální boj o terezínské město, jemuž hrozí zánik. Mladým lidem otevřená terezínská komunita čelí státní moci usilující o vybudování „památníku“, tedy města bez života, fungujícího pouze jako turistická atrakce.

Může vytrvalá snaha pouhé skupiny lidí něco změnit na rozhodnutí státu?

Michal Šubr, kvinta

**Vyhlašujeme soutěž o nejlepší
prázdninovou fotku.**

Vybírá se:

→ **Nejlepší fotka gymnázia**

Zúčastnit se může každý student
Křesťanského gymnázia.

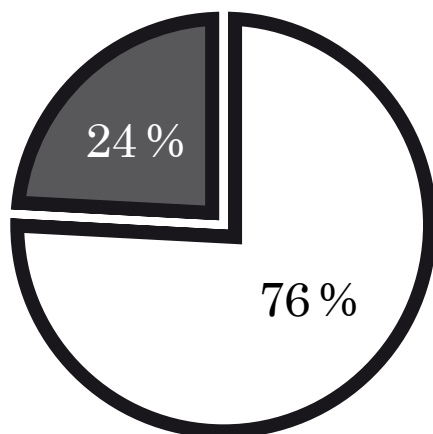
A kromě toho se soutěží v kategoriích:

- „Lidé“, *tj. člověk i společenství*
- „Nehybné“, *tj. krajina, stavby
i maličkosti*
- „Akce“, *tj. momentka i sport*

Fotky se budou odevzdávat po
prázdninách. Neváhejte a fotte!

Jahody, nebo třešně?

„Který z těchto druhů oblíbeného letního ovoce vám víc chutná?“, ptaly jsme se tentokrát. Ukázalo se, že většina studentů zvolila jahody. Otázku zodpovědělo padesát lidí.

76 jahody

Na jahodový koktejl se smetanou potřebujeme:

- 1 zakysaná smetana
- 200 ml mléka
- 4 vanilkové cukry
- 150 g jahod
- šlehačka

V mixéru rozmícháme zakysanou smetanu, mléko, cukr a jahody, nalijeme do sklenic a dozdobíme kopečkem šlehačky. Podle chuti můžeme přidat lístek máty.

24 třešně

Na třešňový koktejl s griotkou potřebujeme:

- 1 zakysaná smetana
- 150 ml mléka
- 100 g vypeckovaných třešní
- 4 vanilkové cukry
- 1 dl griotky
- šlehačka

Zakysanou smetanu, mléko, cukr, griotku a třešně rozmícháme v mixéru, nalijeme do sklenic a dozdobíme šlehačkou.

Kam v létě vyrazit? Stěží přineseme souhrn všeho, co se bude dít, ale můžeme doporučit to, co známe a máme rádi my.

Filmové festivaly

Mezinárodní filmový festival

Karlovy vary

2.–10. 7.

www.kviff.com

replacené licenze, nebo informace jako každá jiná? Zdroj: www.kviff.com

desetitisíců], úctyhodné pořadové číslo letošního ročníku [45] a také účast stále většího množství hvězd [v minulých ročnících to byli např. Danny de Vito nebo Robert de Niro, letos můžete při troše štěstí na kolonádě narazit třeba na Jude Lawa]. Pokud se na festival chystáte poprvé a plánujete tam zůstat delší chvíli, rozhodně doporučuji pořídit si tzv. Festival Pass, který vás opravňuje vyzvednout si 3 vstupenky denně za cenu 50 Kč a také k bezplatnému vstupu na ostatní projekce [ovšem bez vstupenky, takže není jisté, že si sednete nebo že se do sálu vůbec dostanete]. Festival Pass nic nestojí, platíte jen cenu vstupenek a můžete ho mít na 3, 5, 7, nebo 9 dní. Nepříjemné je, že vstupenky každý den okamžitě zmizí, takže pokud chcete mít jistotu, že se opravdu dostanete na filmy, které chcete vidět, je lepší si přivstat a jít k pokladně brzy [a to nemyslím třeba v 10 hodin, protože jistí extrémisté na lístky cihají už třeba od 5, já doporučuji jít tam okolo 7 hod.]. Jako většína festivalů i ten varský nabízí spoustu doprovodných akcí, přednášek a koncertů a stejně jako loni tu kino Aero postaví

Hlavní věc, kterou se může varský festival pyšnit, je nepochybně prestiž, kterou převyšuje všechny ostatní akce podobného charakteru konající se na našem území. Svědčí o tom nejen rok od roku se zvyšující návštěvnost [dosahuje v řádech

svůj Aeroport. I přesto, že jistí alternativní diváci a příznivci Uherského Hradiště Vary osočují z komerčnosti, já na ně nedám [možná jako karlovarský rodák] dopustit, a i přesto, že si letos z různých důvodů dám od filmového pozlátka pauzu, napřesrok se do Varů chystám určitě zas.

Letní filmová škola – Uherské

Hradiště

23. 7.–1. 8.

www.lfs.cz

Klíčovými tématy 36. letní filmové školy budou Islandská kinematografie a také Nový latinskoamerický film. Těšit se můžeme i na další témata, mimo jiné i na fotbalovou horečku, domácí a exilovou tvorbu Jána Kadára, filmy Rainera Wernera Fassbindera či film noir, jehož minikolekce putuje po českých kinech v rámci Projektu 100.

Festival nad řekou

30. 7.–5. 8.

www.festivalnadrekou.cz

Festival nad řekou je tak trochu „trucpodnik“ jeho uměleckého ředitele Jiřího Králíka, který byl po nesrovnalostech ve financování Letní filmové školy Uherské Hradiště nucen opustit tým jejich pořadatelů. Koná se totiž ve stejném datu jako LFŠ a ani místo konání,

Písek, nejspíš nebylo vybráno náhodně, protože je od Uherského Hradiště vzdáleno 288 km. Není tedy možné stihnout oba festivaly najednou a divák si musí vybrat. Jinak je ale Písek s řekou, korzem podél ní a malebným náměstím skvělou volbou. Přesně zapadá do atmosféry festivalu, kterou někdo v recenzi přirovnal k atmosféře sjezdu abiturientů, což je víc než trefné. Dělá to snad v porovnání s jinými festivaly minimální počet návštěvníků, poklidný charakter městečka nebo mírná jihočeská krajina. Jistě je, že v kempu [který je zdarma a navíc ve vzdálenosti asi 50 kroků od letního kina] nebude víc než 10–15 stanů že se dostanete na kterýkoliv film budete chtít, a za celou dobu narazíte tak na 2 fronty. Taky je tu skvělá pekárna, která nabízí snídani za víc než lidové ceny a řecká restaurace. Za tím vším trochu pokulhává samotná náplň festivalu [hlavně po technické stránce], nicméně konal se teprve 1 ročník a z toho těžko soudit. Letos budou festivalové sekce zaměřeny např. na Belle Époque nebo francouzskou kinematografii. Ani na tenhle festival se letos nepodívám, což mě mrzí, protože [na rozdíl třeba právě od Varů] je nový a neokoukaný a já doufám, že tenhle nováček mezi filmovými festivaly přežije do svého 3. ročníku.

Výstavy

Roky ve dnech

Do 19. 9

Výstava mapuje českou výtvarnou tvorbu v letech 1945–1957, tedy období po konci II. světové války a postupného nástupu komunistické totality. Vystavují Emil Filla, Mikuláš Medek, Josef Sudek, Toyen, Pavel Brázda a další.

Městská knihovna

Mariánské náměstí 1

www.citygalleryprague.cz

Vstup: 120 Kč / 60 Kč

EGO / portrét × fotografie

Do 29. 8.

www.langhansgalerie.cz

Langhans Galerie Praha představuje kurátorskou koláž fotografického portrétu posledních padesáti let s důrazem na nejsoučasnější tendence tuzemské tvorby. Instalace se záměrně přibližuje

je chaotickému davu, v němž divák hledá jedinečné tváře. Hlásí se o jeho pozornost z nejrůznějších důvodů, někdy kvůli prosté památce, někdy pózují a exhibují, jindy se chtějí odhalit a dát všanc.

Langhans Galerie

Vodičkova 37, Praha 1

www.langhansgalerie.cz

Vstup: 60 Kč/30 Kč

Jiří Sozanský: Skelety

Do 19. 9.

Výstava Skelety v Museu Kampa je místem, kde se setkávají a konfrontují artefakty, které vznikají v naprosto odlišné politické realitě. Část vystavených děl autor vytvořil během 70. a 80. let 20. století v reakci na vládnoucí komunistický režim. Součástí Skeletů je také tvorba z posledních pěti let. Autor koncepce výstavy David Vávra představí Jiřího Sozanského v rozmanitých polohách jeho uměleckého vyjádření se. Máte zde možnost zhlédnout Sozanského objekty, kresby, grafiky nebo fotokoláže.

Museum Kampa – Nadace Jana a Medy Mládkových

U Sovových mlýnů 2, Praha 1

<http://www.museumkampa.cz>

Vstup: do celého muzea: 180 Kč / 90 Kč,

pouze výstava Skelety: 90 Kč / 40 Kč

Hudební festivaly

Rock for People

3.–6. 7.

www.rockforpeople.cz

Letos proběhne již 15. ročník nejslavnějšího tuzemského hudebního festivalu – Rock for People. Tato mega akce, která měla velmi skromné začátky [při prvním ročníku v roce 1995 byla cena vstupenek 90 korun a zakoupilo si je zhruba 1100 lidí] letos nabídne celou řadu zahraničních hvězd v čele s britskými rockery Muse. Neméně slavní jsou i jejich kolegové The Prodigy, kteří vůbec nejsou za zenitem, jak by si mohl leckdo myslet. Dále se můžeme těšit například na americkou punkovou legendu NOFX, anglickou indie-rock hrající sestavu The Editors či skupinu Morcheeba mixující několik stylů dohromady, která pochází taktéž z britských ostrovů. Nemůžou samozřejmě chybět ani tuzemské kapely, jejichž složení je již vesměs klasické – Vypsaná fiXa, Wahnout, Kryštof, Čechomor, Nightwork a mnoho dalších. A navíc,

po osmi letech budeme mít možnost slyšet jednu českou legendu – progresivní rockovou skupinu Vltava, která se vrací na scénu... Co dodat, letošní RfP bude určitě stát za to [1570 Kč], tak neváhejte a vyražte si pořádně zapogovat!

Trutnov Open Air Festival

19.–22. 8.

www.festivaltrutnov.cz

„V čase sílícího Slunka a rozkvetlých luk, naplňujících svojí vůní a silou údolí, nížiny a hory, střídajícího se s vodou padající z nebe, vystřelujeme z podhorského ležení rychlé šípy se vzkazem připnutým na letkách. Šípy v sobě nenesou jed z obávaných kaktusů, ale pozitivní zprávu o započetí prodeje vstupenek na letošní oslavu tance, hudby, míru, spikleneckého setkání a přátelství.“

A obsazení? Ze zahraničí přijede Jessie Evans. „Je to takový předvoj Iggyho Popa, se kterým se delší dobu předběžně domlouváme na příští rok.

Zpod stejných ochranných křídel přichází Jessie Evans, kterou nám doporučil právě ochránce a manager Iggyho Popa,“ uvádí k tomu zakladatel festivalu Martin Věchet. Další potvrzenou zahraniční kapelou jsou Dubioza Kolektiv z Bosny a Hercegoviny. „Jsou to skuteční bojovníci za nezávislost a svobodu z terénu a nikoliv jen z nažehlených salónů. Poznali opravdu hrůzy nacionalismu a války na svém území. Částečně jsou takovým protikladem k Manic Street Preachers, kteří sice hráli na Fidelově Kubě, ale žádnou totalitu na vlastní kůži nepoznali“, říká k tomu Martin Věchet. Z tuzemských kapel je mezi dalšími potvrzenými například známý karikaturista pravidelně publikující v deníku Mladá Fronta Dnes, Miroslav Kemel. „Ten se předvede nikoliv jako autor kreslených vtipů, ale jako hudebník s harmonikou zavěšenou na krku,“ uvádí k tomu Martin Věchet. Dále se objeví punkové legendy S.P.S., Znouzecnost, Totální nasazení nebo N.V.Ú, Zeměžluč, Volant,

Sto zvířat, Ex Tip ze Slovenska, také Projekt Parabellum s bývalým zpěvákem Simonem z Kurtizán z 25. avenue. Z představitelů undergroundu, v němž tkví kořeny trutnovského festivalu, jsou nově na „indexu“ evangelický farář Sváta Karásek s Londýnem nebo Umělá Hmota, která se představí ve svém původním i současném složení. „To vše doplňují ethno taneční Al-Yaman a kapela Charlie Straight, letošní trojnásobní držitelé námi ne zrovna ctěných Andělů,“ uzavírá s úsměvem náčelnická squaw Eva Navrátilová. Samozřejmě, hrát bude ještě mnoho dalších kapel, celý seznam najdete na webových stránkách festivalu.

A cena? Cena na dobírku je 880, Kč. v předprodejích potom 990 Kč. Před branami trutnovského ležení potom budou lístky k dispozici za 1180 Kč.

„I Vy se vydejte vstříc magickým planetám po cestách pravdy, lásky a poznání. Rádi vás v našem podhorském ležení uvidíme...“

Michal Šubr, Kuba Spousta, kvinta

Festivally křesťanské hudby

Campfest

5.–8. 8.

www.campfest.sk

Křesťanský open-air hudební festival plný kvalitní hudby všemožných stylů,

seminářů, netradičních sportů a atrakcí... Koná se na Ranči Králova Lehota [ano, bohužel je to až na Slovensku]. Ze zahraničí přijdou např. The Violet Burning [rock, Kalifornie], Mate.O

[jazz-pop, Polsko], The Band With No Name [Rock-hip-hop,GB] a [dweeb] [rock, UK]. Hlavní promluvy povede pastor Bob Beeman, známý řečník a člověk, který už víc než 25 let pracuje v metalovém průmyslu.

Lístky v předplatném za 21 € nebo 25 €, na místě 30 €.

Freakfest

27.–29. 8.

www.freakfest.cz

Tentokrát již český křesťanský hudební festival, který se koná v kempu Buňkov v Březích u Přelouče. I sem zavítají The

Violet Burning, další hosté např. reagge kapela Rocksteady [USA], Up!Great, Runaway My Son nebo Markéta Lišková. Těšit se můžete i na zajímavé semináře, umělecká vystoupení a workshopy.

Vstupné je v předplatném do konce června za 350 Kč, na místě bude za 480 Kč.

Fryyfest

13.–14. 8.

www.fryyfest.cz

Fryyfest není pouze křesťanský festival, ale vystoupí zde právě i křesťanské skupiny. Koná se v Novém Městě pod Smrkem. Za jeden z hlavních trháků bych jmenoval metalové skupiny Seventh Avenue a Sacrificium, které přijedou z Německa. O vstupném se zatím jedná, ale nemělo by být vyšší než 500 Kč za oba dny.

Jan Kabelka, septima

Další akce

Letní letná

18.–31. 8.

www.letniletna.cz

Letenské sady se již sedmým rokem na posledních čtrnáct dní srpna promění v bujarý kout nového cirkusu – tedy cirkusu založeného na akrobatických

a dramatických výkonech herců a nikoli týrání zvířat –, divadla, žonglérů, výtvarníků a hudby s nabitým programem. Vystupují mnohé proslulé zahraniční soubory a tělesa, zvláštní oblibu sklízí francouzské, odkud fenomén nového cirkusu pochází. Fotografie z posledního ročníku ke shlédnutí na <http://bit.ly/af0K4N>.

Karel Čudlín, www.létnlema.cz

Šimon Trlifaj, septima

Tereza Husáková

Reálo

archív autorů

Tereza chodí k nám do III.ročníku. Podle svých slov píše velmi sporadicky a užívá „šuplíkový“ systém psaní. Věnuje se hře na baskytaru, zpívá a je členem rockové kapely. Brnkne si občas na kytaru. Velkou část volnočasových aktivit tvoří zvířecí mazlíčci. Velmi ráda čte, ale z časových důvodů tak koná jen v prostředcích MHD. Ráda navštěvuje výstavy, umění a různé přírodovědné ústavy.

Dusí – není úniku.

Utlačuje touhu po prostoru.

Myšlenka, jež se dříve rozprskla s lehkostí bytí do všech stran, připomínající paprsky slunce, nyní skomírá, napodobující spíše prskavku, až zcela zhasne, zhyne.

Myšlenka, dříve vznesena bez zábrany, musí překonat mnoho nástrah, aby se nakonec dostala k cíli, který jí byl dobou určen, nenalézá cestu zpět – vyhasne.

Bez myšlenek není představa, bez představy představivost, bez té ani špetka fantazie, volno-myšlenkářství. Ticho. Hlavoprázdno.

Zmítání se v kruhu, kdy jsou myšlenky potlačovány, a povoleno je jediné – otiskem vkládána sentence, že jakákoliv člověčí myšlenka je chybnou a nesprávnou. Nemyslet, myšlení se zdá nejbližší představivosti, co nejdále od reálna. Nežádoucí.

Rozum je přece produktem reálna. To je žádoucí a správné. Pokud se uvažování přeneso do roviny rozumu, nereálná myšlenka zmizí.

Přesně tak.

Ještě to vybarvi

S pí. uč. Marchalovou o umění, výstavách, barvách a prázdninách

Zdeňka Marschalová

Vystudovala střední odbornou školu výtvarnou na Hollarově náměstí a Akademii výtvarných umění v Praze u prof. Jana Smetany.

Kromě Česka vystavovala v Německu, Rakousku, Skotsku, Dánsku, Švýcarsku a dalších zemích. U nás na škole učí od roku

Michal Šubr

1999. **Nedávno jste měla výstavu v Galerii Vyšehrad. Jak často vystavujete a co na výstavách můžeme vidět?**

Pokud zdravotní stav [viz. zlomená noha] dovolí, většinou jednou ročně. Pokud vystavuji v Česku, snažím se vystavovat nové věci, pokud v cizině, kombinuji i staré.

Máte v Česku stálou galerii, ve které vystavujete?

Vystavuji pravidelně v Galerii Vyšehrad, dřív jsem vystavovala v Galerii Fronta, ale tu zrušili. Galerie jsou totiž velmi drahé, za vystavování se platí. Třeba Galerie ve Voršilské stojí kolem padesáti tisíc.

Vaše obrazy jsou hodně barevné. Proč je v obraze důležitá barva, co pro vás znamená?

Barva v obraze evokuje různé pocity a pomocí barvy se dají moje pocity vyjádřit. Bez barvy se

mi zdá obraz příliš mrtvý.

Cítíte se být spíš malířkou, nebo učitelkou výtvarné výchovy?

Mám to tak propojeno, že to už ani nerozlišuji.

Kdyby měl nějaký student zásluk věnovat se malbě nebo umění, kam by se měl po gymnáziu vydat?

Dnes je to složité, protože uživit se po absolvování Akademie výtvarných umění [AVU] prakticky nejde, pokud se člověk nevěnuje počítačové grafice. Tě se ale zase na Akademii příliš nenaučí. Takže bych rozhodně doporučovala, aby takový student směřoval na něco praktičtějšího a k tomu si maloval než obráceně, třeba na VŠUP [Vysoká škola uměleckoprůmyslová] nebo na Fakultu umění a designu v Ústí nad Labem. Dnes jsou i pedagogické fakulty rozšířené o umělecké obory, které jsou praktičtější. Na Akademii je studentů mnoho, stipendia jsou minimální nebo žádná a je pak velký problém se uplatnit.

Je v Praze teď nějaká výstava, jejíž návštěvu byste doporučovala?

Co jsem viděla poslední dobou, doporučuji výstavu Zdeňka Sklenáře v Galerii hl. města Prahy. [Výstava bohužel skončila 6. 6., pozn. red.]

Máte nějaké oblíbené období v dějinách umění?

Nejvíce mě oslovil Picasso, ale teď mě zrovna oslovují andělé, protože jsem byla v Římě a tam je všude Bernini [barokní architekt, sochař a malíř

Top 10 pí. uč. Marschalové

Kombinace barev: Modrá, fialová, oranžová. Ty barvy, které nejsou přímo proti sobě.

Umělec 20. stol.: Pablo Picasso.

Hudební žánr: Disko!

Nejzajímavější umělecká technika: Akvarel, enkaustika [technika malování horkým voskem, pozn. red].

Hudební skladatel: Bach, Prokofjev, Stravinský.

Umělecký směr: Gotika, kvůli katedrálám. Považuji je za vrchol architektury navždy, který už se nepřekoná.

Nejhezčí město [kromě Prahy]: Řím.

Nejobtížněji namalovatelná věc: Zvířata.

Film: Julie od Freda Zinnemanna. Podle hlavní hrdinky jsem pak pojmenovala svou dceru.

Literatura: Rakouská literatura, např. Hermann Broch, Max Brod, Franz Kafka. Kniha: třeba Buddenbrookovi od Thomase Manna.

Nejhezčí církevní stavba: Katedrály všeho druhu. Katedrály jsou všude krásné – v Británii, ve Francii...

17. stol., pozn. red.] s anděly. Takže v současné době mě nejvíce oslovuje baroko.

Co si myslíte o dílu Davida Černého – třeba známé Entropě nebo miminech na žižkovské věži?

David Černý se mi nelíbí.

A současné, tzv. konceptuální umění obecně?

Mně to nevyhovuje, ale je pravda, že jsem ze starší generace, takže se na to dívám jinak. Myslím ale, že v součas-

né době po patnácti dvaceti letech probíhá návrat k malbě jako takové. To je velmi dobře.

Co se chystáte dělat o prázdninách?

Budu malovat Mariánskou cestu s kaplí kousek od naší chalupy. Byly tam obrazy na plechu, který zrezivěl poté, co někdo roztřískal skla, která před nimi byla. Je neuvěřitelné, že se to stalo v posledních dvaceti letech. A ty obrázky je potřeba přemalovat na měď, neboť jsou tak rezavé, že zrestaurovat se z nich dají jen tři.

Šimon Trlifaj, septima

Vyhlašujeme soutěž o nejlepší prázdninovou fotku.

Více na str. 11

Co budete dělat o prázdninách?

Kde si odpočínáte od studentů?

Jak tráví prázdniny pět z našich učitelů?

pí. uč. Přádná: „Mým cílem je dostat se co nejdál od školy, abych si od vás opravdu odpočinula, takže pojedu 1000 kilometrů až do vzdáleného Chorvatska, a tam zůstanu čtrnáct dní. Potom pojedu na zbytek prázdnin ke své mamince, která mě bude opečovávat a foukat mi bolístky.“

p. uč. Záleský: „Tak já budu nejdříve odpočívát pracovně, budu v západních Čechách, tam budu s partou lidí opravovat nějaký klášter a další památky. Pak pojedu na tábor. A pak budu konečně pořádně odpočívát, že budu chvíli doma a pak ve Finsku.“

pí. uč. Radkovská: „Já budu většinou v oblastech českých. Chcete konkrétní místa? Třeba Praha, Žirovnice, Brno a tak dále...“

pí. uč. Kvičerová: „Já ještě vůbec nevím. Ale povětšinu prázdnin budu asi v Praze.“

pí. uč. Šulcová: „No, já to ještě pořádně nevím. Nápady by byly: rakouské Alpy nebo Řecko... Budu se ještě rozhodovat. My jezdíme většinou na ty zájezdy... jak se to jmenuje, last minute?“

Kryštof Josefus, Štěpán Laichter, kvarta

Hezké prázdniny.